

Dosarul nr. 2ra-86/2022
2-20031876-01-2ra-24012022

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (V. Craveț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dmitri Nadulișneac,
reprezentat de avocatul Igor Ciuru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitri
Nadulișneac împotriva procurorului în Procuratura Drochia, Marin Tomac privind
încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 05 martie 2020, Dmitri Nadulișneac a depus cerere de chemare în judecată
împotriva procurorului în Procuratura Drochia, Marin Tomac privind încasarea
prejudiciului moral în mărime de 950 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 2015 în sala de ședință a
Judecătoriei Drochia a fost insultat de către procurorul Marin Tomac cu cuvinte
necenzurate în prezența judecătorului, Valeriu Ghedreuțan, a traducătorului și a
grefierului.

Reclamantul a menționat că, în ședința de judecată s-a adresat judecătorului
indicând la faptul că procurorul denaturează faptele și în loc de acuzator pleda ca
un avocat al inculpatului. Procurorul exprimând cuvinte necenzurate în adresa sa
prin ce i-au fost încălcate drepturile de cetățean, fiind lipsit și de un proces
echitabil.

Reclamantul a solicitat reclamantul încasarea din contul procurorului în
Procuratura Drochia, Marin Tomac a prejudiciului moral în mărime de 950 000 de
lei.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,
cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitri Nadulișneac împotriva
procurorului în Procuratura Drochia, Marin Tomac privind încasarea prejudiciului
moral, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea

de apel depusă de Dmitri Nadulișneac și s-a menținut hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul Central, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitri Nadulișneac împotriva procurorului în Procuratura Drochia, Marin Tomac privind încasarea prejudiciului moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din acțiunea civilă depusă de Dmitri Nadulișneac împotriva procurorului în Procuratura Drochia, Marin Tomac se invocă faptul comiterii unui comportament nepotrivit în cadrul examinării cauzei penale în care procurorul ar fi insultat partea vătămată, reclamant în prezenta acțiune și nu i-ar fi acordat dreptul de a-și expune poziția în cauza penală.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia instanței de fond referitor la netemeinicia afirmațiilor reclamantului Dmitri Nadulișneac expuse în acțiune, dând apreciere critică argumentelor aduse de reclamant. Or, faptele indicate sunt neprobate, purtând un caracter declarativ, exprimând de fapt un dezacord subiectiv asupra acțiunilor exprimate de procuror în ședința de judecare a cauzei penale, fapt care însă nu duce la apariția temeiurilor de reparare a prejudiciului moral.

La fel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a reținut că cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată și care urmează a fi respinsă or, reclamantul în susținerea poziției sale s-a limitat doar la simpla solicitare de a încasa prejudiciul moral din contul pârâtului, nespecificând care drepturi personale nepatrimoniale au fost lezate de către pârât, gradul de vinovăție a pârâtului, precum și caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice suportate. Or, în comportamentul pârâtului/intimatului nu s-a stabilit componența unui delict civil, lipsind cu desăvârșire temeiurile de răspundere materială pentru pretinsul prejudiciu moral.

La 10 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Dmitri Nadulișneac, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a depus diligența necesară pentru a cerceta proba prezentată de Dmitri Nadulișneac, fapt care a dus la o concluzie eronată or, înregistrarea audio a ședințelor de judecată unde a participat în calitate de parte vătămată, a fost prezentată drept probă a faptului că a fost insultat în repetate rânduri de către pârât.

Astfel, instanțele de judecată au încălcat prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă și nu au cercetat complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblu și interconexiunea lor.

La 24 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Dmitri Nadulișneac, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 125).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 05 octombrie 2021. La 03 noiembrie 2021, a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 110).

La 11 noiembrie 2021, potrivit avizului de recepție nr. DS8001979793AS de

către avocatul Igor Ciuru a fost recepționată decizia instanței de apel din 05 octombrie 2021 (f.d. 112).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 10 ianuarie 2022, astfel se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa

constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Dmitri Nadulișneac, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Dmitri Nadulișneac, reprezentat de avocatul Igor Ciuru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh